

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 6. septembra 2012*

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Izvršitev — Razlogi za izpodbijanje — Nevročitev začetnega procesnega akta — Preverjanje s strani zaprosenega sodišča — Obseg — Vrednost informacij, navedenih v potrdilu — Kršitev javnega reda — Neobrazložena sodna odločba“

V zadevi C-619/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Latvija) z odločbo z dne 10. decembra 2010, ki je prispela na Sodišče 29. decembra 2010, v postopku

Trade Agency Ltd

proti

Seramico Investments Ltd,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano (poročevalec), predsednik senata, M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. februarja 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Trade Agency Ltd V. Tihonovs, zverināts advokāts,
- za Seramico Investments Ltd J. Salims, zverināts advokāts,
- za latvijsko vlado M. Borkoveca, A. Nikolajeva in I. Kalniņš, zastopniki,
- za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, zastopnika,
- za Irsko D. O'Hagan, zastopnik, skupaj z A. Collinsom, SC,
- za francosko vlado G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha in N. Rouam, zastopniki,

* Jezik postopka: latvijščina.

- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,
- za litovsko vlado D. Kriauciūnas in R. Krasuckaitė, zastopnika,
- za nizozemsko vlado C. M. Wissels in B. Koopman, zastopnici,
- za poljsko vlado M. Szpunar, M. Arciszewski in B. Czech, zastopniki,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, zastopnik,
- za vlado Združenega kraljestva S. Hathaway, zastopnik, skupaj z A. Henshawom, barrister,
- za Evropsko komisijo A.-M. Rouchaud-Joët in A. Sauka, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 26. aprila 2012

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 34, točki 1 in 2, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Trade Agency Ltd (v nadaljevanju: Trade Agency) in družbo Seramico Investments Ltd (v nadaljevanju: Seramico) zaradi priznanja in izvršitve zamudne sodbe, ki jo je izdalo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Združeno Kraljestvo), v Latviji na podlagi Uredbe št. 44/2001.

Pravni okvir

Uredba št. 44/2000

- 3 V uvodnih izjavah od 16 do 18 Uredbe št. 44/2001 je navedeno:
 - „(16) Medsebojno zaupanje v ustreznost sodnega varstva znotraj Skupnosti opravičuje samodejno priznavanje sodnih odločb, izdanih v državi članici, ne da bi bil za to potreben kakršen koli postopek, razen v primerih njihovega izpodbijanja.
 - (17) Na podlagi omenjenega načela medsebojnega zaupanja mora biti postopek za izvršljivost sodne odločbe, izdane v eni državi članici, v drugi državi članici učinkovit in hiter. Izvršljivost sodne odločbe mora biti zato razglašena tako rekoč samodejno, zgolj na podlagi povsem formalnega preverjanja predloženih listin, ne da bi sodišče imelo možnost pri tem po uradni dolžnosti uveljavljati kateri koli razlog za neizvršljivost iz te uredbe.
 - (18) Spoštovanje pravice do obrambe pomeni, da mora imeti dolžnik zoper razglasitev izvršljivosti možnost pravnega sredstva v kontradiktornem postopku, če meni, da obstaja eden izmed razlogov za neizvršljivost. Vlagatelj zahteve mora imeti na voljo pravno sredstvo, če je njegova zahteva za razglasitev izvršljivosti zavrnjena.“

4 Člen 34, točki 1 in 2, določa:

„Sodna odločba se ne prizna:

1. če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;
2. če tožencu, ki se ni spustil v postopek, ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo, razen če toženec ni začel postopka za izpodbijanje sodne odločbe, čeprav je imel to možnost“.

5 Člen 35 navedene uredbe določa:

„1. Poleg tega se sodna odločba ne prizna, če se ni upoštevalo določb oddelkov 3, 4 ali 6 poglavja II ali v primeru iz člena 72.

2. Pri preverjanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka je sodišče ali pristojen organ, pred katerih se zahteva priznanje, vezan na ugotovitve dejstev, na katerih je sodišče v državi članici izvora utemeljilo svojo pristojnost.

3. Brez poseganja v prvi odstavek pristojnosti sodišč države članice izvora ni dovoljeno preverjati. Preizkusa javnega reda iz točke 1 člena 34 ni dovoljeno uporabiti glede pravil o pristojnosti.“

6 Člen 36 iste uredbe določa:

„Pod nobenimi pogoji tuje sodne odločbe ni dovoljeno preverjati glede vsebine.“

7 Člen 41 Uredbe št. 44/2001 določa:

„Sodna odločba se razglasi za izvršljivo takoj po izpolnitvi formalnosti iz člena 53 brez kakršnega koli preizkusa iz členov 34 in 35. Dolžnik v tej fazi postopka nima možnosti podajati kakršnih koli izjav glede zahteve.“

8 Člen 42 te uredbe določa:

„1. O razglasitvi izvršljivosti je treba nemudoma obvestiti vlagatelja zahteve v skladu s postopkom, predpisanim po pravu države članice, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Razglasitev izvršljivosti se vroči dolžniku skupaj s sodno odločbo, če mu ta ni bila vročena že prej.“

9 Člen 43 iste uredbe določa:

„1. Obe stranki lahko zoper razglasitev izvršljivosti vložita pravno sredstvo.

2. Pravno sredstvo se vloži pri sodišču iz seznama v Prilogi III.

3. Pravno sredstvo se obravnava v kontradiktornem postopku.

4. Če se dolžnik ne spusti v postopek pred sodiščem, ki odloča o pravnem sredstvu, ki ga je vložil vlagatelj, se uporablja člen 26(2) do (4), tudi če dolžnik nima stalnega prebivališča v nobeni od držav članic.

5. Pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti je treba vložiti v enem mesecu po njeni vročitvi. Če dolжник nima stalnega prebivališča v državi članici, v kateri je bila razglašena izvršljivost, temveč v drugi državi članici, je rok za pravno sredstvo dva meseca in začne teči od dne vročitve njemu osebno ali na njegovem stalnem prebivališču. Tega roka ni dovoljeno podaljšati na račun oddaljenosti.“

10 Člen 45 Uredbe št. 44/2001 določa:

„1. Sodišče, pri katerem se vloži pravno sredstvo iz člena 43 ali 44, zavrne razglasitev izvršljivosti oz. prekliče razglasitev izvršljivosti samo na podlagi enega izmed razlogov iz členov 34 in 35. Svojo odločitev mora sprejeti brez odlašanja.

2. Pod nobenimi pogoji tuje sodne odločbe ni dovoljeno preverjati glede vsebine.“

11 Člen 54 navedene uredbe določa:

„Sodišče ali pristojni organ države članice, v kateri je bila izdana sodna odločba, izda na zahtevo ene od zainteresiranih strank potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge V k tej uredbi.“

12 Člen 55 iste uredbe določa:

„1. Če potrdilo iz člena 54 ni predloženo, lahko sodišče ali pristojni organ določi rok za njegovo predložitev, sprejme enakovredno listino ali, če je mnenja, da razpolaga z zadostnimi podatki, stranko oprosti predložitve.

2. Če to zahteva sodišče ali pristojni organ, je treba listine predložiti v prevodu. Prevod mora overiti v eni izmed držav članic za to pooblaščen oseba.“

13 Priloga V k Uredbi št. 44/2001 v točki 4.4 določa, da je v potrdilu, ki ga pripravijo sodišča države članice, v kateri je bila odločba izdana, naveden „[d]atum vročitve pisanja o začetku postopka, če je bila sodna odločba izdana, ne da bi se toženec spustil v postopek“.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

14 Družba Seramico je pri High Court proti družbama Trade Agency in Hill Market Management LLP sprožila postopek za plačilo zneska 289 122,10 GBP.

15 Kot je razvidno iz spisa in informacij, ki jih je posredovalo High Court, je bil začetni procesni akt toženima strankama vročen 10. septembra 2009.

16 Ker pa družba Trade Agency ni vložila nobenega odgovora na tožbo, je High Court 8. oktobra 2009 izdalo zamudno sodbo, s katero je bila navedena družba obsojena na podlagi te obrazložitve: „Tožena stranka ni podala pisnega odgovora na tožbo, ki ji je bila vročena. Tožeči stranki mora zato plačati dolg v višini 289 122,10 GBP skupaj z obrestmi, zapadlimi do dneva izdaje te sodbe, in stroške v višini 130 GBP. Skupaj mora tožeči stranki plačati 293 582,98 GBP.“

17 Družba Seramico je 28. oktobra 2009 pri Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa (okrajno sodišče severnega dela mesta Rige) (Latvija) zahtevala priznanje in izvršitev sodbe High Court v Latviji. Zahtevi sta bila priložena izvod navedene sodbe in potrdilo, sestavljeno v skladu s členom 54 Uredbe št. 44/2001 (v nadaljevanju: potrdilo).

18 Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa je z odločbo z dne 5. novembra 2009 tej zahtevi ugodilo.

- 19 Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (senat za civilne zadeve regionalnega sodišča v Rigi) (Latvija) je 3. marca 2010 zavrnil pravno sredstvo, ki ga je družba Trade Agency vložila zoper to odločbo.
- 20 Ta družba je nato vložila pritožbo pri Augstākās tiesas Senāts (senat vrhovnega sodišča, pristojen za kasacijske pritožbe), v kateri je navedla, da je treba zahtevke za priznanje in izvršitev sodbe High Court v Latviji zavrniti, ker je bila v postopku, ki je potekal v Združenem Kraljestvu, kršena pravica do obrambe, ker o vložitvi tožbe pri High Court ni bila obveščena in ker je sodba, ki jo je izdalo to sodišče, očitno v nasprotju z latvijskim javnim redom, saj nikakor ni obrazložena.
- 21 Glede tega Augstākās tiesas Senāts najprej navaja, da se glede na smisel člena 54 Uredbe št. 44/2001 res zdi, da se mora – ob upoštevanju zlasti načela medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva iz uvodnih izjav 16 in 17 navedene uredbe – sodišče, pri katerem je vložena zahteva za izvršitev, kadar je tuji odločbi priloženo potrdilo, omejiti na sklicevanje na informacije o vročitvi tožeči stranki, navedene v tem potrdilu, ne da bi zahtevalo druge dokaze.
- 22 Vendar se to sodišče sklicuje na sodbo z dne 14. decembra 2006 v zadevi ASML (C-283/05, ZOdl., str. I-12041, točka 29) in poudarja, da tako sklepanje ni združljivo s sodno prakso Sodišča, s katero je bilo glede sistema, vzpostavljenega z Uredbo št. 44/2001, ugotovljeno, da je spoštovanje pravic toženca, ki se ni spustil v postopek, zagotovljeno z dvojnimi nadzorom, ki ga izvaja tudi sodišče, ki mu je bila predložena zahteva za priznanje in izvršitev tuje sodne odločbe.
- 23 Augstākās tiesas Senāts je dalje glede kršitve latvijskega javnega reda ugotovil, da obstaja povezava med tem redom in temeljnimi pravicami, ki so varovane bodisi s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljih svoboščin, podpisano v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), bodisi z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 24 Ker je Evropsko sodišče za človekove pravice člen 6(1) EKČP, ki mu ustreza člen 47 Listine, razlagalo tako, da nacionalnim sodiščem nalaga obveznost, da v svojih sodnih odločbah navedejo razloge, iz katerih so bile sprejete, predložitveno sodišče meni zlasti, da bi moralo biti v smislu člena 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 mogoče zavrniti priznanje tuje sodne odločbe, ki krši tako obveznost. Vendar pa obstajajo negotovosti glede vprašanja, ali se s sodno odločbo, kot je ta v glavni stvari, ki ne vsebuje nobene navedbe glede utemeljenosti zahtevka, dejansko krši navedeni člen 47.
- 25 V teh okoliščinah je Augstākās tiesas Senāts prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je sodišče države članice, ki mora odločiti o vlogi za priznanje odločbe tujega sodišča v skladu s členom 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001, če je odločbi tujega sodišča priloženo potrdilo [...], kljub temu pa tožena stranka priznanju nasprotuje, ker ji v državi članici izvora ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka, samo pristojno za preizkus skladnosti podatkov iz potrdila z dokazili? Ali je taka razširjena pristojnost sodišča države članice, ki odloča o vlogi, v skladu z načelom medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva, kot je opredeljeno v uvodnih izjavah 16 in 17 Uredbe št. 44/2001?
2. Ali je zamudna sodba, ki je izdana v postopku, v katerega se tožena stranka ni spustila, in s katero se vsebinsko odloči o sporu, ne da bi se preučili predmet tožbe in njeni temelji, ter ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede vsebinske utemeljenosti tožbe, v skladu s členom 47 [Listine] in ali z njo ni kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja, kot je opredeljena v tem členu?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 26 Augstākās tiesas Senāts s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, v povezavi z uvodnima izjavama 16 in 17 navedene uredbe razlagati tako, da če tožeča stranka vloži pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti zamudne sodbe, ki je bila izdana v državi članici izvora in ki ji je priloženo potrdilo, in pri tem trdi, da ji začetni procesni akt ni bil vročen, je sodišče zaprosene države članice, pri katerem je vročeno pravno sredstvo, pristojno, da preveri skladnost med informacijami iz navedenega potrdila in dokazi.
- 27 Da bi odgovorili na to vprašanje, je treba člen 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001 razlagati ob upoštevanju ne le besedila te določbe, temveč tudi sistema, ki je vzpostavljen s to uredbo, in ciljev, ki jim ta uredba sledi.
- 28 V zvezi s sistemom, ki je bil vzpostavljen z navedeno uredbo, je iz njene uvodne izjave 17 razvidno, da lahko v zaproseni državi članici postopek za izvršljivost sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, obsega le povsem formalno preverjanje listin, ki so potrebne za to, da se v zaproseni državi članici prizna izvršljivost (glej sodbo z dne 13. oktobra 2011 v zadevi Prism Investments, C-139/10, ZOdl., str. I-9511, točka 28).
- 29 Kakor je razvidno iz člena 41 Uredbe št. 44/2001, morajo organi zaprosene države članice po vložitvi take tožbe v prvi fazi postopka le preveriti, ali so bile izpolnjene formalnosti za ugoditev zahtevi za razglasitev izvršljivosti te odločbe. V tem postopku torej nikakor ne morejo presoјati dejanskih in pravnih okoliščin v zadevi, na katero se nanaša odločba, katere izvršitev se zahteva (glej zgoraj navedeno sodbo Prism Investments, točka 30).
- 30 Vseeno pa se mora v skladu s členom 42(2) Uredbe št. 44/2001 dolžniku ta razglasitev izvršljivosti vročiti skupaj z morebitno sodno odločbo, izdano v državi članici izvora, če mu ta ni bila vročena že prej.
- 31 Tako lahko v skladu s členom 43 Uredbe št. 44/2001 zoper navedeno razglasitev izvršljivosti zadevna tožena stranka v drugi fazi postopka vloži pravno sredstvo. Razlogi, ki se lahko navedejo za vložitev pravnega sredstva, so izrecno in izčrpno našteti v členih 34 in 35 te uredbe, na katera napotuje njen člen 45 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Prism Investments, točki 32 in 33).
- 32 Podrobneje je glede razloga, navedenega v členu 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje njen člen 45(1), treba ugotoviti, da je njegov namen, da se prek sistema dvojnega nadzora zagotovi spoštovanje pravic tožene stranke v postopku, ki se je začel v državi članici izvora (glej zgoraj navedeno sodbo ASML, točka 29). V skladu s tem sistemom mora sodišče zaprosene države članice zavrniti ali, v primeru vložitve pravnega sredstva, razveljaviti izvršljivost tuje zamudne odločbe, če začetni procesni akt ali enakovredni akt toženi stranki ni bil vročen pravočasno in tako, da bi se ta lahko branila, razen če je vložila pravno sredstvo zoper to odločbo pri sodišču države članice izvora, če je to lahko storila.
- 33 V teh okoliščinah ni sporno, da je odgovor na vprašanje, ali je bil navedeni tožeči stranki začetni procesni akt vročen, element, ki je pomemben za presojo dejstev (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 1981 v zadevi Klomps, 166/80, Recueil, str. 1593, točki 15 in 18), ki jo mora opraviti sodišče zaprosene države članice, zato da preveri, ali je imela ta tožena stranka na voljo čas, potreben za pripravo obrambe ali za sprejetje ukrepov, potrebnih za preprečitev izdaje zamudne sodbe.

- 34 Glede na navedeno je torej treba poudariti, da dejstvo, da je tuji odločbi priloženo potrdilo, ne more omejiti obsega presoje, ki jo mora v skladu z dvojnimi nadzorom opraviti sodišče zaprosene države članice, ko preučuje razlog za izpodbijanje, naveden v členu 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001.
- 35 Najprej je treba namreč ugotoviti, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 31 sklepnih predlogov, da nobena določba Uredbe št. 44/2001 izrecno ne prepoveduje, da sodišče zaprosene države članice preveri resničnost informacij o dejstvih, ki jih vsebuje potrdilo, saj je prepoved preučitve vsebine v skladu s členoma 36 in 45(2) te uredbe omejena le na sodno odločbo države članice izvora.
- 36 Dalje je treba spomniti, kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 35 sklepnih predlogov, da so te informacije lahko povsem indikativne in imajo zgolj vrednost podatka, ker sodišče ali organ, pristojen za izdajo tega potrdila, ni nujno sodišče ali organ, ki je izdal odločbo, katere izvršitev se zahteva. To izhaja tudi iz tega, da se to potrdilo ne predloži vedno, in kadar se ne, lahko sodišče zaprosene države članice, ki je pristojno za razglasitev izvršljivosti, v skladu s členom 55 Uredbe št. 44/2001 sprejme enakovredno listino ali, če je mnenja, da razpolaga z zadostnimi podatki, stranko oprosti te predložitve.
- 37 Nazadnje, kot je tudi poudarila generalna pravobranilka v točki 44 sklepnih predlogov, je treba pojasniti, kot je razvidno iz samega besedila Priloge V k navedeni uredbi, da so informacije, ki jih vsebuje potrdilo, omejene na „[d]atum vročitve pisanja o začetku postopka, če je bila sodna odločba izdana, ne da bi se toženec spustil v postopek“, brez navedbe drugih koristnih podatkov, kot so način vročitve ali naslov tožene stranke, s katerimi bi se preverilo, ali je bilo toženi stranki omogočeno, da se brani.
- 38 Iz tega je razvidno, da je v okviru preučitve razlogov za izpodbijanje, navedenih v členu 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje njen člen 45(1), sodišče zaprosene države članice pristojno, da opravi samostojno presojo vseh dokazov in da tako preveri, če je potrebno, skladnost med temi dokazi in informacijami, navedenimi v potrdilu, zato da bi presodilo, ali je bil toženi stranki vročen začetni procesni akt in ali je bila ta morebitna vročitev opravljena pravočasno in tako, da se ta stranka lahko brani.
- 39 Ta ugotovitev je podprta s cilji, ki jim sledi Uredba št. 44/2001.
- 40 Glede tega je namreč treba poudariti, kot je razvidno iz uvodnih izjav 16 in 17 navedene uredbe, da ureditev priznavanja in izvrševanja sodnih odločb, ki je vzpostavljena s to uredbo, temelji na medsebojnem zaupanju v ustreznost sodnega varstva znotraj Evropske unije. To zaupanje ne zahteva le tega, da so sodne odločbe, izdane v državi članici, samodejno priznane v drugi državi članici, ampak tudi to, da mora biti postopek za razglasitev izvršljivosti sodne odločbe v drugi državi članici učinkovit in hiter (glej zgoraj navedeno sodbo Prism Investments, točka 27).
- 41 V teh okoliščinah je naloga potrdila ravno to, da v prvi fazi postopka omogoča razglasitev izvršljivosti odločbe, sprejete v državi članici izvora, s čimer postane ta razglasitev skoraj samodejna, kot je izrecno navedeno v uvodni izjavi 17 Uredbe št. 44/2001.
- 42 Vendar kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, cilja, ki se s tem uresničuje, ni mogoče doseči tako, da se na kakršen koli način oslabijo pravice obrambe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ASML, točki 23 in 24 in navedena sodna praksa).
- 43 Sodišče je namreč že razsodilo, da je iz uvodnih izjav od 16 do 18 Uredbe št. 44/2001 jasno razvidno, da se s sistemom pravnih sredstev zoper priznanje ali izvršitev odločbe skuša ustvariti ustrezno ravnotežje med, prvič, vzajemnim zaupanjem v ustreznost sodnega varstva znotraj Unije in, drugič, spoštovanjem pravice do obrambe, kar pomeni, da mora imeti tožena stranka možnost, da zoper

razglasitev ničnosti vloží pravno sredstvo, ki se obravnava v kontradiktornem postopku, če meni, da obstaja eden izmed razlogov za neizvršljivost (glej v tem smislu sodbo z dne 28. aprila 2009 v zadevi Apostolides, C-420/07, ZOdl., str. I-3571, točka 73).

- 44 V tej drugi fazi postopka, ki se začne v zaproseni državi članici, in sicer le, če tožena stranka vloží pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti, je – kot je navedeno v točki 32 te sodbe – z Uredbo št. 44/2001 vzpostavljen mehanizem dvojnega nadzora, katerega cilj ni le spoštovanje pravic tožene stranke med prvotnim postopkom v državi članici izvora (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ASML, točka 30), temveč tudi med izvršilnim postopkom v zaproseni državi članici (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ASML, točka 31).
- 45 Če bi bil obseg pristojnosti preučitve, ki jo ima v tej fazi na voljo sodišče zaprosene države članice, omejen zgolj zato, ker je bilo potrjeno predloženo, bi to dejstvo odvzelo polni učinek nadzoru, ki ga mora opraviti to sodišče, in bi se s tem omejila uresničitev cilja zagotoviti spoštovanje pravice do obrambe, ki mu sledi navedena uredba in ki je naveden v njeni uvodni izjavi 18.
- 46 Glede na vse navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 34, točka 2, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, v povezavi z uvodnima izjavama 16 in 17 navedene uredbe razlagati tako, da če tožeča stranka vloží pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti zamudne sodbe, ki je bila izdana v državi članici izvora in ki ji je priloženo potrdilo, in pri tem trdi, da ji začetni procesni akt ni bil vročen, je sodišče zaprosene države članice, pri katerem je vloženo pravno sredstvo, pristojno, da preveri skladnost med informacijami iz navedenega potrdila in dokazi.

Drugo vprašanje

- 47 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, sodišču zaprosene države članice omogoča, da na podlagi določbe, ki se nanaša na javni red, zavrne izvršitev zamudne sodne odločbe, s katero je bilo vsebinsko odločeno o sporu, s katero se nista preučila predmet pravnega sredstva in njegova podlaga in ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede utemeljenosti, ker je z njo kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja iz člena 47 Listine.
- 48 V uvodu je treba opozoriti, da ker je treba člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 v skladu z ustaljeno sodno prakso razlagati ozko, ker pomeni oviro za uresničitev enega od temeljnih ciljev navedene uredbe, se določba o javnem redu iz tega člena 34, točka 1, lahko uporabi le izjemoma (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Apostolides, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 49 Čeprav lahko v teh okoliščinah države članice – kot je razvidno iz prav tako ustaljene sodne prakse – na podlagi omejitve iz navedenega člena 34, točka 1, načeloma prosto določajo, kaj v skladu z njihovim nacionalnim pojmovanjem zahteva njihov javni red, pa se za opredelitev obsega tega pojma uporablja razlaga iz te uredbe (glej sodbi z dne 28. marca 2000 v zadevi Krombach, C-7/98, Recueil, str. I-1935, točka 22, in z dne 11. maja 2000 v zadevi Renault, C-38/98, str. I-2973, točka 27, ter zgoraj navedeno sodbo Apostolides, točka 56). Zato ni naloga Sodišča, da opredeli vsebino javnega reda države članice, temveč da preveri meje, znotraj katerih lahko sodišče države članice uporabi ta pojem, zato da zavrne priznanje sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče druge države članice (glej zgoraj navedene sodbe Krombach, točka 23; Renault, točka 28, in Apostolides, točka 57).
- 50 V zvezi s tem je treba poudariti, da člena 36 in 45(2) Uredbe št. 44/2001 s tem, da določata, da ni dovoljeno preverjati vsebine tuje sodne odločbe, sodišču zaprosene države članice onemogočata, da bi zavrnilo priznanje ali izvršitev te sodne odločbe samo zato, ker naj bi obstajalo protislovje med pravnim pravilom, ki ga je uporabilo sodišče države članice izvora, in tistim, ki bi ga uporabilo sodišče zaprosene države članice, če bi odločalo o sporu. Sodišče zaprosene države članice niti ne more

preverjati, ali je sodišče države članice izvora pravilno uporabilo pravo in ali je pravilno ugotovilo dejansko stanje (glej zgoraj navedene sodbe Krombach, točka 36; Renault, točka 29, in Apostolides, točka 58).

- 51 Tako je uporaba določbe o javnem redu iz člena 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 upravičena le takrat, ko bi bil s priznanjem ali izvršitvijo sodne odločbe, ki je bila sprejeta v drugi državi članici, nesprejemljivo kršen pravni red države, v kateri se zahteva izvršitev, ker bi ta odločba posegala v eno od temeljnih načel. Poseg bi moral pomeniti očitno kršitev pravnega pravila, ki se v pravnem redu države, v kateri se zahteva izvršitev, šteje za bistveno, ali očitno kršitev pravice, ki je v tem pravnem redu priznana kot temeljna (glej zgoraj navedene sodbe Krombach, točka 37; Renault, točka 30, in Apostolides, točka 59).
- 52 Glede pravice do poštenega sojenja, ki je navedena v zastavljenem vprašanju, je treba poudariti, da ta pravica izhaja iz ustavnih tradicij, ki so skupne državam članicam, in da je bila potrjena v členu 47, drugi odstavek, Listine, ki – kot je razvidno iz pojasnil k temu členu – ustreza členu 6(1) EKČP (glej sodbo z dne 22. decembra 2010 v zadevi DEB, C-279/09, ZOdl., str. I-13849, točka 32).
- 53 Glede tega pa je Sodišče razsodilo, da spoštovanje pravice do poštenega sojenja zahteva, da je vsaka sodna odločba obrazložena, da se toženi stranki omogoči, da se seznani z razlogi, iz katerih je bilo odločeno v njeno škodo, in da tako odločbo koristno in učinkovito izpodbija (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ASML, točka 28).
- 54 Iz tega sledi, da sme sodišče zaprosene države članice načeloma upoštevati, da v pravnem redu te države članice zamudna sodba, s katero se niso preučili predmet pravnega sredstva, njegova podlaga in utemeljenost, pomeni omejitev temeljne pravice.
- 55 Vendar je Sodišče glede tega razsodilo, da temeljne pravice niso absolutne, temveč so lahko omejene, če omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jih uresničujejo zadevni ukrepi, in glede na cilj ne kršijo očitno in prekomerno tako zagotovljenih pravic (glej v tem smislu sodbe z dne 15. junija 2006 v zadevi Dokter in drugi, C-28/05, ZOdl., str. I-5431, točka 75; z dne 2. aprila 2009 v zadevi Gambazzi, C-394/07, ZOdl., str. I-2563, točka 29; in z dne 18. marca 2010 v združenih zadevah Alassini, od C-317/08 do C-320/08, ZOdl., str. I-2213, točka 63).
- 56 V obravnavani zadevi je Združeno kraljestvo pojasnilo, da se zamudna sodba, kot je ta, ki jo je v glavni stvari izdalo High Court, izda le, če, po eni strani, tožeča stranka vroči in vloži začetni postopkovni akt („claim form“) in podrobno navede predloge („particulars of claim“), ki vsebujejo podroben opis pravnih in dejanskih razlogov za tožbo, na katerega se implicitno sklicuje v sami odločbi, in če, po drugi strani, tožena stranka, ki je bila pravilno obveščena o sodnem postopku proti njej, ne izkaže ali ne izrazi namena vložiti odgovora na tožbo v predvidenem roku.
- 57 V tem procesnem sistemu je namen sprejetja take zamudne odločbe zagotoviti hitro, učinkovito in cenejše izvajanje postopkov, začetih za izterjavo neizpodbijanih terjatev zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti.
- 58 Treba pa je priznati, da se lahko že s tem ciljem utemelji omejitev pravice do poštenega sojenja v delu, v katerem se s to pravico zahteva, da so sodne odločbe obrazložene.
- 59 Kljub temu pa mora predložitveno sodišče ob upoštevanju konkretnih okoliščin zadeve v glavni stvari preveriti, ali ni omejitev, ki je uvedena v postopkovni sistem Združenega kraljestva, očitno nesorazmerna glede na zastavljeni cilj (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gambazzi, točka 34).
- 60 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da se obseg dolžnosti obrazložitve – kot je navedla generalna pravobranilka v točki 83 sklepnih predlogov – lahko spreminja glede na značilnosti zadevne sodne odločbe in da ga je treba glede na celoten postopek in vse pomembne okoliščine preučiti ob

upoštevanju procesnih zahtev, ki so upoštevne za to odločbo, zato da se preveri, ali te zahteve zadevnim osebam zagotavljajo možnost koristnega in učinkovitega izpodbijanja navedene odločbe (glej v tem smislu sodbo z dne 2. maja 2006 v zadevi Eurofood IFSC, C-341/04, ZOdl., str. I-3813, točka 66, in zgoraj navedeno sodbo Gambazzi, točke 40, 45 in 46).

- ⁶¹ To v zadevi v glavni stvari pomeni, da lahko predložitveno sodišče – kot je navedla generalna pravobranilka v točkah 88 in 89 sklepnih predlogov – preuči zlasti, ali in v kakšnem obsegu je družba Trade Agency poznala podrobno navedene predloge družbe Seramico in pravna sredstva, ki jih je imela družba Trade Agency na voljo po razglasitvi navedene odločbe, zato da bi predlagala njeno spremembo ali odpravo.
- ⁶² Glede na vse navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, razlagati tako, da sodišče zaprosene države članice na podlagi določbe, ki se nanaša na javni red, ne more zavrniti izvršitve zamudne sodne odločbe, s katero je bilo vsebinsko odločeno o sporu, s katero se nista preučila predmet pravnega sredstva in njegova podlaga in ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede utemeljenosti, razen če glede na celotno presojo postopka in vseh upoštevnihih okoliščin meni, da je s to odločbo očitno in nesorazmerno kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja iz člena 47, drugi odstavek, Listine, ker je ni mogla koristno in učinkovito izpodbijati.

Stroški

- ⁶³ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 34, točka 2, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, v povezavi z uvodnima izjavama 16 in 17 navedene uredbe je treba razlagati tako, da če tožeča stranka vloži pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti zamudne sodbe, ki je bila izdana v državi članici izvora in ki ji je priloženo potrdilo, sestavljeno v skladu s členom 54 te uredbe, in pri tem trdi, da ji začetni procesni akt ni bil vročen, je sodišče zaprosene države članice, pri katerem je vloženo pravno sredstvo, pristojno, da preveri skladnost med informacijami iz navedenega potrdila in dokazi.
2. Člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, na katerega napotuje člen 45(1) te uredbe, je treba razlagati tako, da sodišče zaprosene države članice na podlagi določbe, ki se nanaša na javni red, ne more zavrniti izvršitve zamudne sodne odločbe, s katero je bilo vsebinsko odločeno o sporu, s katero se nista preučila predmet pravnega sredstva in njegova podlaga in ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede utemeljenosti, razen če glede na celotno presojo postopka in vseh upoštevnihih okoliščin meni, da je s to odločbo očitno in nesorazmerno kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja iz člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je ni mogla koristno in učinkovito izpodbijati.

Podpisi